

“Ârif Kime Denir Efendim?”

Hallâc-ı Mansur hazretleri, sôfiyye-i aliyye denilen büyük velîlerdendir...

Bir gün sevdiklerinden biri bu zâta gelip “Ârif kime denilir efendim?” diye sordu.

Büyük velî;

“Ârif o kimsedir ki; onu, üçyüzbeş senesinin, Zilkâde ayının bitmesine altı gün kala, bir salı günü, Bağdat'ın bir meydanında; ellerini ve ayaklarını kesip ve gözlerini çıkarıp, baş aşağı olarak idâm eder, cesedini de yakıp, külünü savururlar” buyurdu.

Bir kimse dediği, bizzât kendisiydi.

O kişi bu târihi kaydetti.

O gün geldiğinde Bağdat'ın bir meydanında buyurduğu gibi astılar ve cesedini yakıp külünü savurdular!

• • •

İdâm edilmesine, “üç gün” kalmıştı...

O gece yatağında bulamadılar.

İkinci gecesinde, ne Hallâc-ı Mansur hazretleri vardı, ne de zindan.

Son gece, Hazret-i Mansur da vardı, zindan da.

Hikmetini sordular.

Cevâbında;

“Haklısınız, ilk gece Rabbimleydim, onun için beni bulamadınız. İkinci gece Rabbim benimleydi, onun için ne beni buldunuz, ne de zindanı. Son geceyse beni bulmanız lâzımdı, buldunuz. Çünkü beni bulmadan idâm edemezsiniz” buyurdu.

Kaynak: Türkiye Gazetesi Arşivi 15 Ocak